

Jaké důsledky má v zápětí tento stav již dnes, ukáží na mém vlastním případě:

Po odbytí I. státnice, ve čtvrtém semestru práv v létě 1915 nastoupil jsem válečnou službu vojenskou, z níž vrátil jsem se až po státním převratu, tedy po nepřetržitých 40 měsících, nepřerušených ani jednou, byť sebe kratší dovolenou. Těžká choroba, následek to útrap válečných (superarbitrací byl jsem uznán dočasným válečným invalidou) způsobila další ztrátu času, ježto ve studiích nemohl jsem proto pokračovati úsilovnějším tempem, takže skončení jich se protáhlo až do roku 1921, kdy ihned po promoci vstoupil jsem do praxe notářské. Nyní, na 29 letech mohu se vykázati teprve dvouletou praxí notářskou, zatím co jiný kolega, který nebyl ve studiích na universitě válkou zdržen, má již více než 5 let, a zase jiný kolega, který sice měl obdobný osud válečný jako já, ale po skončení studií nastoupil právnickou praxi soudní, složil si zkoušku soudcovskou, a po ní dal si započítati dle příslušných předpisů do služby veškerá válečná léta studijní (což u tohoto oboru jest přípustno) — může nyní kdykoliv se 6—8 léty služebního, takto propočítanými, s praxe soudní, přestoupiti do praxe notářské, kde mu budou zcela nostrifikovány, takže umístí se ve statusu našem značně přede mnou.

Takové rozdíly v počtu služebních let jeví se již nyní, a jak bude dále, lze snadno se domysleti. Poměry rok od roku pro nás, válečné poškozence, se zhoršují, ježto nejsme nikterak chráněni proti stále se množícím konjunkturálním přestupkům od advokacie a soudcovstva v obor náš, kteréž umožněny jsou — na úkor prestiže našeho stavu — plným započítáváním těchto druhů justiční praxe do notářské praxe, kdežto nám, jednou notářství se věnovávším, jest pro vždy pod ztrátou všech let ve službě notářské strávených, znemožněno přestoupiti v obor jiný. — Nevýhody nám z toho plynoucí jsou nejpřesvědčivěji a nezávratně dokumentovány naším každoročně vydávaným statutem, z něhož nejlépe jest patrné, jak zvolna umísťujeme se na místech přednějších, a proč se tak děje.

Požadavek náš lze stručně vyjádřiti takto:

»Kandidátu notářství, který složil zkoušku notářskou, a dovršil čtyři léta skutečné praxe justiční, z nich alespoň dvě léta v praxi notářské, budiž započtena celá služba vojenská za války (prokázaná úředním potvrzením příslušného vojenského tělesa), kterou byla přerušena a zdržena jeho universitní právní studia.« —

Tato formulace vylučuje předem námitku možnosti snížení úrovně kvalifikační, ježto pro vypočtení stanoví podmínkou předchozí složení zkoušky notářské a vykazání řady let skutečné praxe justiční, zejména notářské.

Jak zřejmo z výše uvedeného, jest nejvyšší čas, aby požadavek započítání válečné služby vojenské, jak právě byl definován, byl pokud možno co nejdříve uplatněn, — což však státi se může pouze krokem hromadným.

Proto žádám pány kolegy, kteří prokázati mohou, že jejich právnická studia universitní byla přerušena vojenskou službou válečnou alespoň na jeden rok, oznámili mně přesná data své vojenské služby, den přerušeni a ebnovení studií universitních, a datum poslední universitní zkoušky. Podotýkám, že podobná akce byla právě zahájena také mezi kolegy německými, s nimiž bude lze pak postupovati v této záležitosti společně.

Resoluce.

usnesená na valné hromadě moravsko-slezského odboru Spolku československých notářů v Brně, konané v Přerově dne 2. prosince 1923.

I. Žádáme, aby v demokratické republice zachována byla zásada spravedlnosti vůči všem stavům a spravedlivé hodnocení práce jednotlivých stavů, aby v důsledku toho požadavky inteligence jako významné nositelky státní myšlenky a všeobecného pokroku byly respektovány, a aby inteligenci zabezpečeny byly jejímu významu přiměřené podmínky životní.

II. Stavíme se bezvýhradně za požadavky stavu soudcovského, uznávající plně význam neodvislého a sociálně zabezpečeného stavu soudcovského pro klidný vývoj státu a právní bezpečnost v něm, což jest podkladem každého kulturního státu.

III. Zdůrazňujeme, že notář jest tradičně veřejným důvěrníkem svého okresu, a žádáme proto, aby autonomie stavu notářského byla v zákonodárství aspoň v dosavadním rozsahu zachována.

IV. V zájmu obecnstva žádáme:

1. aby zákonem přesněji vymezen byl pojem svatebních smluv, a to podle praktické potřeby v nejširším rozsahu.

Požadavek tento činíme jednak v zájmu smluvních stran, neboť toliko svatebním smlouvám přiznávají se různé výhody poplatkové a zejména úlevy na dávce z přírostu hodnoty, a dále též v zájmu právní bezpečnosti zvláště při případném rozvodu a rozluce manželství, neboť rozvodem a rozlukou ruší se případně toliko smlouvy svatební, nikoliv však jiné, za nimiž se často svatební smlouvy skrývají.

2. Ohražujeme se proti tomu, aby v době kdy se obecně mluví o přetížení soudů značnou agendou a o vysokých nákladech na státní správu, se soudům přidělovala agenda obstarávající soukromé záležitosti stran (jako projednání pozůstalostí a provádění knihovních pořádků) a tak aby se zatěžoval státní rozpočet zejména ve prospěch tříd nejzámožnějších a na úkor státního celku.

3. Žádáme novou úpravu předpisů o dávce z přírostu hodnoty, která dnes znamená ohromné a nespravedlivé zatížení jak městského tak i venkovského obyvatelstva a jest často příčinou majetkového úpadku méně zámožných jednotlivců.

Výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 2. března 1923, č. 10046, o průkazech pozůstalostních dluhů.

Ministerstvo financí upozornilo z 12. října 1922, č. 113666/3222/22 na obtíže, které vznikají finančním úřadům všech stolic, jakož i soudům samým, od nichž musí býti pozůstalostní spisy k vyřízení opravných prostředků vyžadovány, rekursy, jimiž dědicové, předkládající dodatečně řádné průkazy o pozůstalostních dluzech, domáhají se jejich uznání při vyměření dědicích daně.

Příčinou toho v prvé řadě jest, že dědicové sami neznají zákonných předpisů o průkazu pozůstalostních dluhů (§§ 20. až 24. min. nař. ze dne 29. prosince 1915, č. 397 ř. z.) a že nejsou úřadem pozůstalost projednávajícím na zákonné předpisy upozorněni.

Z toho důvodu žádá ministerstvo spravedlnosti, aby notáři jako soudní komisaři, kteří podle čl. IX. zákona ze dne 1. dubna 1921, č. 161 Sb. z. a n., nyní pozůstalosti z největší části projednávají, při projednání dědiců zvláště upozornili, že k vypočtení dědicích poplatků jsou povinni předložiti s pozůstalostním výkazem doklady o pozůstalostních dluzech, a to takové, které vyhovují předpisům §§ 21.—23. cit. min. nař.

Soudy, které nemají ovšem zákonné povinnosti, aby dědice na předpisy finančních zákonů upozornily a o doklady o pozůstalostních dluzích se staraly (§§ 105. a 114. cis. pat. ze dne 9. srpna 1954, č. 208 ř. z.), kromě toho, že jde o dědice, o něž mají mít péči vrchnoporučenskou nebo vrchnopatrovníčnou, žádají se, aby k úspoře správních nákladů státních v případech, kdy pozůstalosti projednávají samy, dědice na předpisy §§ 22.—24. cit. min. nař. o průkazech o pozůstalostních dluzích taxativně vypočtených upozornily.

ZE DNE.

Jurisdikční norma. U ministerstva unifikací pořádána jest anketa za účelem unifikace jurisdikční normy, k níž pozvána byla též notářská komora pražská, jež účastiňuje se porad svým delegátem. Dle všeho byla osnova tohoto zákona zaslána všem notářským komorám, až dosud však pouze notářská komora brněnská splnomocnila komoru pražskou, aby hájila zájmy naše. Jakmile bude anketa skončena, podáme o celé osnově a jednání obsírnou zprávu.

Sociální pojištění notářů. Jak z denních listů jest známo, zamýšlí ministerstvo sociální péče vydati nový zákon, kterýmž se má rozšířit obligatorní pojištění pro případ nemoci, stáří a invalidity i na tak zv. stavy samostatně výdělečné, tedy i notáře, kteréžto stavy mají být pojaty do všeobecného pojištění a podléhati jednotnému pojišťovacímu ústavu.

Následek toho bude, že tyto stavy budou značně opět zatíženy premiemi pojišťovacími a proto konána porada všech stavů, které jsou združeny v nucených svazcích zákonů, totiž komory: advokátní, notářská, lékařská, lékárnická, inženýrská a zvěrolékařská, při níž usneseno jednohlasně, aby bylo podáno ohrazení ministerstvu sociální péče proti tomu, aby stavy tyto byly podrobeny všeobecnému pojišťovacímu ústavu a aby bylo žádáno na vládě, aby pro příslušníky těchto stavů založila zvláštní ústav jakož i aby do výboru pro sociální pojištění povolání byli též zástupcové těchto stavů, právníci, lékaři a inženýři, neboť vláda stavy tyto při ustavení dotčeného výboru úplně pominula.

Notářská komora pražská vyžádala si za tím účelem plnou moc ode všech komor, které také až na tři komory: Chebskou, Mosteckou a Bratislavskou tuto plnou moc ochotně jí daly.

Poštovní soudních komisařů. Docházejí nás stále stížnosti, že poštovní úřady nechtějí dopravovati dopisy notářů jako soudních komisařů, svědčící stranám, i když používají obálek soudních.

Upozorňujeme na to, že jsme již v roce 1921 uveřejnili v čís. 5. výnos ministerstva pošt a telegrafů ze dne 25. srpna 1921 č. 52.714-VII-21, dle kterého korespondence notářů jako soudních komisařů stranám nejsou osvobozeny od doporučení, ani od návratného.

Nezbývá proto nic jiného, nežli, aby obálky stranám ku projednání pozůstalostí zasílány byly proti návratce vyplaceně a náhrada porta aby byla účtována stranám resp. při projednání do 2000 K a od 1. ledna 1924 do 200 K — od nich byla vybírána.

Nejnověji rozhodlo ministerstvo pošt a telegrafů výnosem ze dne 13. listopadu 1923 č. 62.515, že korespondence obcí, svědčící notářům, není osvobozena od poštovního, ani když se zasílá notářům jako soudním komisařům. — Jak se proslychá, jest vůbec u tohoto ministerstva snaha, obmeziti co nejvíce osvobození od poštovního, poněvadž dle statistiky dopravuje pošta prý až 42% dopisů zdarma.

Zpráva tato budiž pokládána za odpověď všem, kteří se dotazovali, jak si mají ve věci této počínati.

Činnost notářů jako soudních komisařů. V plenární schůzi Statistické rady státní, konané dne 30. května t. r. bylo usneseno jednomyslně k návrhu našeho zástupce, aby při sestavování statistiky soudní bylo též zjišťováno statisticky, kolik projednání pozůstalostí bylo svěřeno notářům, kolik z nich bylo bezplatných a kolik bylo projednáno písemně, jakož i v kolika případech dále se obhajování ex offio (bezúplatně). Návrh ten učinil náš delegát proto, aby byla statisticky zjištěna činnost notářů, která až dosud subsumuje se pod činnost soudů a aby bylo zřejmo, kolik pozůstalostí projednávají notáři zdarma. Statistická rada žádala ve smyslu tohoto usnesení ministerstvo spravedlnosti, aby v tomto smyslu doplnilo sta-

tistické výkazy. Ministerstvo to však výnosem ze dne 18. července 1923 č. 29.124 odmítlo účast soudů při této statistice.

K nákladu dnešního čísla připojuje se otisk vyzvání ministerstva spravedlnosti ve příčině Londýnského kongresu o právu trestním. Eventuelní přihlášky k účasti adresujte přímo ministerstvu spravedlnosti.

Zpráva o schůzi pražského odboru Spolku notářů československých. Měsíční schůze konala se dne 1. prosince t. r. ve zvláštní pěkné místnosti hotelu »Paříž«.

Předsedal notář Pavlíček. Referoval dr. Fiala o osnově nového knihovního zákona. Referující seznámil ve výstižné přednášce posluchače s hlavními zásadami a směrnicemi nového knihovního zákona. Na přednášku připojila se velmi obšírná a živá debata, již se účastnili kolegové: dr. Ebenstreit, Černý, dr. Černý, dr. Mokry, dr. Lepšík, Černošský, dr. Heinitz, Hejna, Kralíček, Pavlíček, Šimek i prezident dr. Batěk.

Debata přinesla vyjasnění o poznámce pořadí pro zadlužení, kteréžto poznámky používá se jako surrogátu knihovního zajištění pohledávky. Debata ukázala nesprávnost názoru, jež má široká právnická veřejnost o povaze této poznámky. Dlužno upozorniti, že poznámka ta nezajišťuje bezpečnost knihovnímu úvěru a proto nemá zastupovati vtělení řádného dluhopisu. Notář dr. Černý referoval o kooperaci notářů a advokátů se státním pozemkovým úřadem, pokud jde o přidělové listiny a jejich vtělování. Pan notář dr. Černošský sdělil své zkušenosti z Kouřimska. Pan prezident dr. Batěk ujistil, že komora i organizace podniknou vše, co jest v jejich silách, aby venkovští notáři nebyli zkráceni. Panem prezidentem a drem Černým bude intervenováno u příslušného oddělení St. poz. úřadu v této věci co nejdříve.

Večer opět přinesl cenné poznatky pro praxi, takže kolegové, kteří vážili dlouhou cestu, nebyli zklamáni.

Viděli jsme i kolegy z daleka, na př. notáře Čermáka z Král. Hradce.

Schůze skončila o 10. hod. večerní.

Zpráva spolková. Mor. slez. odbor spolku notářů čl. v Brně konal svou řádnou valnou schůzi dne 2. prosince 1923 v Přerově za účasti 34 členů.

Ve schůzi té byla usnesena jednohlasně resoluce, již na jiném místě otiskujeme.

Volby byly vykonány aklamací.

Starostou byl zvolen Dr. Em. Lická z Brna a členy výboru z notářů: Karel Janáček z Prostějova, Dr. František Krontil z Bučovic, Dr. Josef Mohr z Jihlavy, Dr. Jan Slamník z Litvle, Dr. Josef Tognér z Uh. Ostrohu, Antonín Vašek z Klimkovic, Jan Vetchý z Olomouce, Dr. František Weiner z Brna a Dr. Cyril Zvěřina z Přerova, z kandidátů notářství Dr. Stanislav Bílek a Dr. Eduard Liska, oba z Brna.

Po volbách byly projednány různé zajímavé případy z praxe, o nichž se rozpředla živá debata.

Usneseno, aby se měsíční schůze členské konaly od října až včetně do května každou prvou neděli v měsíci o 10. hod. dopolední v Brně v kanceláři notáře Dra. Lisky na Náměstí svobody č. 11.

Přisídícími disciplinárního senátu nejvyššího soudu zvoleni ve schůzi notářské komory pražské dne 30. listopadu 1923 pp. Dr. Václav Černý v Říčanech, Josef Křen v Hořovicích a Dr. Václav Svoboda na Smíchově.

Pozvání

k měsíční schůzi odboru »Praha« Spolku notářů čl., která konati se bude v sobotu, dne 29. prosince 1923 o 6½ hodině večerní v hotelu »Paříž« v Praze, Pařížská ul. č. 1. (přízevní v levo — zelený sál).

Pořad:

1. Rozprava o účasti notářů na provádění knihovních pořádků, souvisejících s pozemkovou reformou.
2. Rozhovor o věcech stavovských a řešení praktických případů.
3. Volné návrhy.

Hosté členy uvedení jsou vítáni.

V Praze, v prosinci 1923.

Za odbor »Praha« Spolku notářů československých:

Dr. Václav Černý, jednatel.

Dr. Jar. Čulík, starosta.